

c) Heliakální (heliaktický) stav planety.

Toto hodnocení se prakticky během času doslova vytratilo, přitom je velmi důležité. Protože tato otázka je v astrologické literatuře jen spoře popsána, věnuji ji v tomto článku největší prostor. V helénské astrologii byly heliakální fáze dosud správně chápány a interpretovány jako nebeská znamení. Porfyrius hovoří o heliakálních fázích jako o nebeských znameních, které ukazují stav vesmíru. Takové planety mají výjimečnou pevnost a obrovský význam v horoskopu. Helénští astrologové tedy ještě znali vliv heliakální fáze na stav a účinky planety, ale je otázkou, zda znali její přesnější výpočet. Ten byl znám babylonským astrologům díky staletých pozorování planet. Problém je v tom, že Babyloňané všechno skrývali, toto učení se šířilo tajně. Na odkryté dlaždici je psáno:

" Zasvěcený neukazuje tuto dlaždici nezasvěceným! ".

Tyto znalosti byly pouze pro kněze. Řekové byli liberálnější, milovali svobodnou výměnu názorů, popisují vše, aniž by se obávali jakýchkoliv zákazů. Ovšem i oni nešli přes určitou hranici, některé věci pouze naznačují a student si musí konečné řešení najít sám. Lze to pozorovat například v díle Valense (9) psaného zřejmě pro jeho žáky. Proto je překlad a studium jeho práce od určité části značně obtížné.

Řekové říkají, že planeta, pokud se na ni podíváte a ona je 15° od Slunce, je v heliakální fázi. Například vypočítají heliakální východ Jupitera, jako bod kdy dosáhne na ekliptice 15° stupňů před Sluncem při jeho východu. To však není správné. Nicméně, na rozdíl od moderních astrologů, řečtí, arabští a středověcí astrologové si byli ještě vědomi heliakálních fází. **Psali, že planeta je ve fázi, když začne být viditelná.**

Řekové si zachovávají koncept a jeho význam, ale výpočetní algoritmus je zapomenut. Až do období renesance je pojem fází v podvědomí astrologů. Po renesanci heliakální fáze jako jeden z důležitých faktorů posouzení síly planety zmizí. Žádný moderní astrolog nezmiňuje takové fáze s výjimkou posledních let.

Heliakální stav planety je určen její pozicí vůči Slunci – může být neviditelná, jitřenka, večernice nebo stojící. Základní heliakální fáze, jsou výstup, zastávka a zmizení. Dělení fází je složitější u vnitřních planet Merkura a Venuše díky jejich dráze, a protože jsou rychlejší než Slunce. Cyklus fází vnějších planet Marta, Jupitera a Saturna je jednodušší. Heliakální fáze fungují + -7 dní ode dne, kdy k nim dojde.

Interpretace aspektu nebo planety v domě se může hodně měnit v závislosti na heliakální fázi planet. Fáze planet, podle různých podmínek světla a pohybu, mají velký význam v astrologickém úsudku: přímý a rychlý pohyb naznačuje okamžitou a naléhavou akci, pomalý pohyb zpomalenou akci, pozdě a pomalu, stanice signalizuje nejistotu, zpoždění, retrográdní pohyb, odmítnutí a opuštění, rostoucí světlo výhody a akvizice, snižující se světlo poškození a odčítání, neviditelnost konečně naznačuje překážku, utrpení. Když planeta vstupuje do slunečních paprsků, je slabá, aby svědčila. Je-li to dobroděj, není považován být schopný zachránit život, je-li to škůdce, není považován být schopný zabíjet. Planety ve svém synodickém cyklu žijí, radují se, trpí a umírají jako lidé, jen aby se znovu zrodili ve světle Slunce. Planeta, která se vynořuje před slunečním zářením a začíná nový cyklus světla je jako dítě, které opustí svou matku a čelí životu vlastními silami. Je plná vitality, ale v případě, že je škůdce, v této fázi vytváří největší škody. Synodický cyklus planety je jako život, je to cyklus, který je neustále obnovován a každý má svou vlastní jedinečnou specifickou.

Někteří autoři píší, že planeta v zastávce má škodlivý vliv. Planety v období neviditelnosti jsou jednomyslně popsány negativně. Zatímco ranní planeta je znakem mužské, živoucí energie, rozvoje, mládí a vitality, večerní je znakem ženské, noční energie, stárí a destruktivity. Planety, které jsou ranní, dávají dárky, když je člověk mladý a když jsou

večerní, když je starý. Například ti, jejichž Venuše je jitřenka se ožení mladí a ti s Venuší večernicí, staří. Mnoho starých astrologů se domnívá, že pouze Venuše a Merkur mohou být dobré jako večerní hvězdy, pravděpodobně proto, že když se večer objeví, jsou v přímém pohybu. Jiní říkají, že pouze noční planety jsou lepší jako večernice. To znamená Luna, Venuše a Mars. Z výše uvedeného obecného přehledu je zřejmé, že planety mají velmi různé účinky v různých heliakálních fázích.

Stanovení heliakálních fází.

Jak jsem uvedl, přesné hodnoty heliakálních fází byly známy ještě babylonským astrologům. Helénští a posléze arabští astrologové používali hodnoty stanovené Ptolemaiem. Někteří z nich pak pokračovali v pozorování a snažili se hodnoty dané Ptolemaiem upřesnit. Výsledky jsou pak vydávány v tzv. Zij tabulkách. Tyto práce obsahují tabulky pro pohyby Slunce, Luny a pěti planet známých v té době. Jako jeden z prvních autorů je uváděn perský astronom a matematik Muhammad ibn Musa al-Khwarizmi (750 -850AD)(13). Ptolemaios uvedl hodnoty tzv. Arcus visionis (AV) v Almagestu a poněkud odlišné v jeho příručních tabulkách (Handy tablets)(8). AV udává vertikální vzdálenost planety na horizontu nebo nad horizontem od Slunce v době jejího prvního objevení v koruně Slunce pro konstantní prostředí. Další fáze nebyly stanoveny. Teprve německý učenec K.Schoch v roce 1924(6) a později 1927(7) uvádí hodnoty i pro západ Slunce. Pouze K.Schoch dělá rozdíl mezi různými heliakálními fázemi a následně vypočítá pro každou z nich různé vizuální vize. Výpočet první nebo poslední viditelnosti nebeského tělesa je ve skutečnosti velmi komplexní: kromě velikosti (magnitudě) je nutné vzít v úvahu mnoho dalších faktorů, jako je teplota a vlhkost v atmosféře, které upravují podmínky viditelnosti oblohy, atmosférické refrakce atd. Tabulka AV pěti planet, která je dána průměrnými hodnotami, nám ukazuje porovnání hodnot udaných Ptolemaiem, indickými astronomy a hodnotami, které stanovil po opakovaných přímých pozorováních K. Schoch v roce 1927:

	Ptolemaios	Handy t.	Indové	Schoch	Schoch	Schoch	Schoch
Extinction	0,12	0,12	0,4	0,12	0,12	0,12	0,12
Fáze	AV	AV	AV	MF	EL		
Saturn	11°	13°	15°	13°	10°18′		
Jupiter	10°	9°	11°	9°	7°30′		
Mars	11°30′	14°30′	17°	14°30′	13°12′		
Fáze	AV	AV	AV	MF	ML	EF	EL
Venuše	5°	6°	9°	5°48′	5°30′	5°48′	5°12′
Merkur	10°	12°	13°	13°	9°30′	10°12′	11°

Extinction (zánik) je koeficient vztažený ke kvalitě atmosféry (velmi důležité pro výpočet heliakálních fází. Hodnota 0,12 je velmi jasná atmosféra, 0,40 je opačná. Běžná hodnota pro naši oblast je 0,24 - 0,27.

Hodnoty udané Schochem nejsou příliš odlišné od těch, které uvedl Ptolemaios v Almagestu nebo Handy tabulkách. Ptolemaios říká, že je vypočítal kolem letního slunovratu, kdy byla atmosféra čistší a tenčí. Normálně, se stejnými vlhkostními podmínkami, atmosféra v zimě zesílí a v létě je tenčí. Z tohoto důvodu, vzhledem k různé velikosti a různému pohybu planet, je doba trvání fáze neviditelnosti planet velmi odlišná. Nejpomaleji vychází ze slunečních paprsků Mars, následovaný Merkurem, Saturnem, pak Jupiterem a konečně Venuší, která se uvolní nejrychleji. Již v období helénské astrologie je téma heliakálních fází zatlačeno do pozadí a více je diskutován pojem neviditelnosti a spalování. Proč je tak důležité vědět, zda je

hvězda viditelná nebo ne? Když se planeta stane neviditelnou vzhledem k její blízkosti ke Slunci, říká se, že je pod paprsky Slunce a její síla začíná klesat. Následně, když je nejbližší ke Slunci, její síla je snížena na minimum a říká se, že je planeta spálená. Spalování je stav, který předchází a předpovídá nový jasný cyklus a srovnává se s nemocí, se slabostí. Později, po synodu, planeta zůstane spálená po určitou dobu, než vyjde z oblasti spálení, zatímco pod paprsky Slunce se začne zotavovat v očekávání jejího heliakálního výstupu, který představuje znovuzrození. Efekt spálení, který předchází synod je horší než ten, který následuje po něm, protože v prvním případě, se planeta ke Slunci přibližuje, kdežto v druhém se planeta od Slunce vzdaluje. Pokud jde o kvalitu úsudku, spálená planeta nemá v určitých záležitostech žádný vliv, zatímco v jiných má změněný vliv. Planeta pod paprsky je oslabena, ale zcela neztratila svůj vliv. V mnoha pojednáních a manuálech lze najít, že neviditelnost planety, vyjádřená ve vzdálenosti na ekliptice od Slunce je 15° stupňů před a za Sluncem, ale to nedává smysl, protože jediným kritériem je, jak bylo napsáno, skutečná viditelnost planety. Podle mnoha autorů je hodnota, při které dochází ke spálení planety Sluncem 6° před a 6° za Sluncem. V dalším rozmezí 6° až 15° je planeta pod paprsky Slunce. Toto nemá žádnou souvislost s konceptem viditelnosti, jde čistě o vzdálenost na ekliptice, která nemá žádný vztah k reálnému světu a fyzickým jevům. Světlo každé planety je jiné, časy jejich výstupů se liší. Je to pokus o přiblížení, když si jednoduše myslíme, že planeta, po vstupu do paprsků, stále snižuje svou vzdálenost od Slunce a čím bližší je, tím více je spálena. Číslo 6 je ve skutečnosti jen pomocné kritérium, není to číslo, které lze přijmout s absolutní jistotou, že je skutečnou hranicí kdy končí spálení. K dispozici je také jiné kritérium pro posouzení spálení, které najdeme u mnoha astrologů. V případě, že planeta je před synodem po dobu nejméně 7 dnů neviditelná a pokud po synodu, zůstane po dobu nejméně sedmi dnů neviditelná, je považována za spálenou, jinak se považuje za planetu pod paprsky Slunce. Přesto u různých starých autorů nacházíme různé hodnoty pro spálení a pod paprsky pro různé planety. Například pro planety pod paprsky Slunce:

	Saturn	Jupiter	Mars	Venuše	Merkur
Dorotheus	15°	15°	18°	19°	19°
Maternus	15°	12°	8°	8°	18°
Abu'Mashar	6-15°	6-15°	Z 10-15° P 10°-18°	7-15°	7-15°
Al Biruni	6-15°	6-15°	6-18°	7-19°	7-19°
Aben Ragel	Z 10° P 15°	Z 10° P 15°	Z 9° P 15°	Z 5° P 5°	Z 7° P 7°
Ibn Ezra	6-15°	6-15°	10-15° (18)°	7-12°	7-12°

Z - znamená za Sluncem

P – znamená před Sluncem

Pro spálení pak:

	Saturn	Jupiter	Mars	Venuše	Merkur
Abu'Mashar	16' – 6°	16' – 6°	16' – 10°	16' - 7°	16' – 7°
Al Biruni	1 – 6°	1 – 6°	1 – 6°	1 – 7°	1 – 7°
Ibn Ezra	17' – 6°	17' – 6°	17' – 10°	17' – 7°	17' – 7°

Ve druhé tabulce nacházíme i hranici planety v srdci Slunce (cazimi). Je zajímavé, že Al Biruni zvolil mnohem větší orbis než druzí. V případě Aben Ragela vidíme největší snahu ohodnotit vlivy blízkosti Slunce podle heliakálních fází. Můžeme to vzít za důkaz toho, že o heliakálních fázích planet ještě tito astrologové věděli. Znovu připomínám, že všechny tyto údaje a stupně jsou přibližnou matematickou náhradou toho, co je vidět na obloze. Je to hrubé

schéma reality, kterou lze vidět, když je pozorováno nebe. Tito autoři chtěli říci, že planeta ztratí svou sílu, když není viditelná. Takže můžete vidět planetu, která je podle jimi udaných hodnot pod paprsky Slunce, nebo dokonce neviditelná (spálená), ale ve skutečnosti je viditelná. Například Venuše může být slabá, protože není viditelná, když je kolem 2° od Slunce. Ale protože může být daleko od ekliptiky, může nastat situace, že je viditelná, i když je tak blízko ke Slunci. Rozdělení heliakálních fází na výstup, zastavení a zmizení je pouze velmi zjednodušené. Ve skutečnosti je pohyb planet složitější a počet fází vyšší. V praxi používáme pouze nejdůležitější z nich. Záleží také na tom, zda jde o vnější planety Saturn, Jupiter a Mars nebo vnitřní Venuši a Merkura. Samotnou a velmi důležitou kapitolou jsou pak fáze Luny. U vnějších planet nás zajímá zejména fáze:

MF - (Morning first), to znamená první viditelnost planety v koruně Slunce při jeho východu. Pohyb planety je v přímém směru až do vzdálenosti $120 - 130^\circ$, kdy nastane fáze MS.

MS - (Morning station), ranní zastávka, planeta je po určitou dobu stacionární a poté začíná její retrográdní pohyb, který pokračuje až do fáze ES.

AR - (Acronycal rise), akronykální vzestup, poslední den, kdy bude planeta ještě vidět nad východním obzorem při západu Slunce. Toto je den jejího AR.

CS - (Cosmic setting), kosmické nastavení, to je poslední den, kdy při východu Slunce vidíme naposled planetu nad západním horizontem. Tím začíná druhá polovina heliakálního cyklu planety. Nyní planeta vstoupí do stáří.

ES - (Evening station), večerní zastávka, po které se planeta znovu dostane do přímého pohybu, až zakončí svou cestu fází EL.

EL - (Evening last), v této fázi vidíme planetu naposled v záři zapadajícího Slunce. Dále neviditelná planeta pokračuje ve svém přímém pohybu k novému cyklu.

U vnitřních planet Merkura a Venuše je jejich pohyb poněkud složitější. To vyplývá ze skutečnosti, že jejich dráhy jsou mezi Zemí a Sluncem. Rozeznáváme ranní (jitřenka) a večerní (večernice) fáze:

jitřenka:

MF - planeta se objeví ráno v koruně Slunce a je v retrográdním pohybu do její první zastávky, fáze MS.

MS - planeta je určitou dobu stacionární, následně se změní její pohyb na přímý, který pokračuje až do fáze ML.

ML - (Morning last), planeta je naposledy viditelná, pokračuje v přímém pohybu, stává se neviditelnou. Nastává přechod mezi jitřenkou a večernicí.

večernice:

EF - (Evening first), planeta objeví v přímém pohybu při západu Slunce a pokračuje do fáze ES.

ES - po této druhé, tentokrát večerní zastávce znovu změní svůj pohyb na retrográdní a pokračuje do fáze EL.

EL - planeta je naposledy viditelná, pokračuje v retrográdním pohybu a stává se neviditelnou. Nastává přechod mezi večernicí a jitřenkou a následuje nový cyklus.

Všechny uvedené fáze jsou zaznamenány ve starých babylonských a akádských záznamech.

Samostatnou kapitolou jsou fáze Luny. Heliakální cyklus Luny je základem babylonského kalendáře. Lunární cyklus je podobný heliakálnímu cyklu ostatních planet, ale protože je Luna mnohem rychlejší než Slunce, její fáze začínají od západního horizontu a pohybují se na východ; proti směru hodinových ručiček, pokud se díváme na jih. Luna prochází 6 heliakálními fázemi a rozděluje lunární měsíc na 6 částí.

NC - (New Crescent), Nový půlměsíc, začíná objevením prvního srpku Luny na západním obzoru po západu slunce. Nastává přibližně jeden den po přesné konjunkci, Novu. Musíme si uvědomit, že v době konjunkce není Luna viditelná.

FQ - (First Quarter), První čtvrt'. Den, kdy Luna (přesně v době západu slunce) poprvé překračuje poledník a je pozorována na východ od jižního azimutu nebo přesně na jihu, je den FQ.

AR - (Acronycal Rise), Akronykalní vzestup. V tento den je Luna vidět jako stoupající na východě v okamžiku vizuálního západu slunce (když začíná noc).

CS - (Cosmic Setting), Kosmické nastavení. Pokud po AR budete i nadále pozorovat oblohu při vizuálním východu Slunce, přijde den, kdy uvidíte Lunu mírně nad západním obzorem. Toto je den Kosmického nastavení.

LQ - (Last Quarter), Poslední čtvrt'. Den, kdy Luna (přesně v době vizuálního východu Slunce) poprvé překročí poledník a je pozorována na východ od jižního azimutu, je den LQ.

LC - (Last Crescent), Poslední půlměsíc. Den, kdy je Luna viděna naposledy, je den posledního půlměsíce LC.

Otázkou je jak heliakální fáze přesněji určit. Jako nejvhodnější volbou pro výpočet je program Rumena Koleva: Porphyrius Magus 2, který lze získat samostatně nebo jako součást programu Placidus 7. Ten používá algoritmy, které Kolev stanovil na základě mnoha měření na různých observatořích (5). K hrubšímu odhadu pomůže nejlépe program profesora Noela Swerdlowa: Planetary, Stellar and Lunar Visibility plsv.31 od Alcyone software, který je volně k dostání na adrese uvedené v literatuře (1). Pracuje s algoritmem podle výsledků pozorování K.Schocha. Problém všech programů spočívá v tom, že nemohou nahradit přímé pozorování planety, které je velmi ovlivněné místními poměry. Většinou neznáme nebo nevíme, jaké byly podmínky při narození osoby, jejíž horoskop analyzujeme. Pro zastavení planety je pak nejlepší podívat se do efemerid, kde můžeme zjistit změnu jejího pohybu. Před tímto dnem nastává fáze zastavení. Nejbližší realitě se blíží program Rumena Koleva.

Význam heliakických fází.

O všeobecném významu heliakálních fází jsem psal již v předchozí části. Pokud nahlédneme do dostupných překladů starých helénských textů, najdeme pouze málo odkazů k tématice heliakálních fází. Například Valens říká (9):

Pro všechny hvězdy musí být dodrženy následující obecné faktory: Pokud jsou nalezeny rostoucí, pak vysílají nebo přijímají a vládnu roku nebo působí jako celkový chronokrator, a pokud rostou, když dorazí na operační místa v jejich tranzitech, zjevně přinášejí povolání. Jejich síla je vzbuzena a každá hvězda způsobí výsledky odpovídající jejich povaze. Bez ohledu na to, jaký má vliv a jaké účinky to má na nativitu nebo na jakýkoli rok v jakémkoli znamení, to jsou účinky, které se aktivují. Pokud hvězdy projdou prvním stacionárním bodem a zjistí se, že jsou retrográdní, zpozdí očekávání, akce, zisky a podniky. Stejně tak budou spíše slabé a zmařeny když v opozici ke Slunci; oni drží jen vnější okolnosti a naděje. Pokud jsou v druhém stacionárním bodě nebo jim procházejí, zruší jakékoliv zpoždění a obnoví stejné činnosti. Pak přinášejí stabilitu a úspěch v životě. Pokud jsou hvězdy v jejich poslední viditelnosti, přinášejí překážky a bolesti v něčích úspěších, stejně jako tělesné krize, nemoci a utrpení skrytých částí. Často drží pozice a velké naděje jen aby je zhoršily.

Nebo podle Valense například neviditelný Merkur ve druhém domě znamená blázna. Je-li však ve fázi vzestupu nebo viditelný, pak dává úspěšného člověka ve vědách.

Merkur v tomto místě a nacházející se pod paprsky Slunce dělá hloupé, negramotné muže. Pokud se zvedá, muži se zabývají zvláštním uměním, pokusit se o to, co se oni nenaučili <od ostatních>, ale stále uspějí v jejich vědě.

Opět ten stejný autor tvrdí, že Merkur jitřenka v denní mapě v trinu s Lunou dává vynálezce, pokud je večernice v nočním horoskopu dává filozofy a mystiky.

Pro denní nativity, Merkur jako jitřenka v trinu s Lunou činí muže vynalézavými, úspěšnými, chytrými a vzrušujícími. Merkur jako večernice, zvláště pro noční narození, dělá erudované muže, filosofy a zasvěcence tajemství.

Hermes píše pro spojení Venuše se Sluncem (4):

Když se spojuje v noci a Venuše se objeví jako večernice nebo během dne a Venuše se objeví jako jitřenka, domorodci jsou (budou) oslavováni a úspěšní. Pokud je Venuše večernice v denním horoskopu nebo jitřenka v noci, pak v průměru od těchto věcí (od slávy a úspěchu). Toto spojení také dává dárky (ti, kteří se narodili s takovým spojením, dostávali mnoho věcí během svého života). Jsou úspěšní ve svých plánech a především ve vedení mnoha lidí. Pokud jde o ženy a narozené děti, nicméně nebude to bez utrpení, zvláště pokud je Venuše pod paprsky.

Slunce ve spojení s Merkurem:

Ve spojení s (heliakálním) stoupajícím Merkurem, je-li jitřenka a večernice dává vzdělané lidi nebo sekretáře, kteří díky své ostré mysli zbohatnou, mají úspěch ve svých záležitostech a řídí ostatní.

Některé poznatky o vlivu heliakických fází lze nalézt i u dalších astrologů, jako u Dorothea, Firmica Materna atd. Základním pramenem jsou však stará pozorování babylonských astrologů a jejich předchůdců. Originály těchto záznamů vepsané do hlíněných tabulek se zachovaly dodnes a jsou neobyčejně bohatým zdrojem informací. Bohužel, jak jsem napsal výše, ještě mnoho z nich čeká na přeložení. Přesto existuje řada záznamů, která nám odhaluje neobyčejné znalosti babylonských astrologů k této tématice. Například z překladů z jedné z tabulek (bohužel částečně poškozené) se dozvídáme:

Pro rostoucí planety:

Luna. Pokud se dítě narodí, když Luna stoupá, jeho život bude jasný, nádherný, snadný a dlouhý.

Slunce. Pokud se dítě narodí, když slunce stoupá, ...

Jupiter. Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá, bude jeho život dobrý a snadný. Bude bohatý. Bude žít dlouho.

Venuše. Pokud se dítě narodí, když Venuše stoupá, jeho život bude klidný. Kamkoli půjde, bude mít štěstí. Bude žít dlouho.

Merkur. Pokud se dítě narodí, když Merkur stoupá, bude statečný a suverénní.

Mars. Pokud se dítě narodí, když Mars stoupá, bude tam horký temperament.

Saturn. Pokud se dítě narodí, když Saturn stoupá, jeho život bude tmavý, neznámý, nemocný a tvrdý.

Kombinace stoupající a sestupující planety:

Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá a Venuše sestupuje, bude mít štěstí, ale jeho žena odchází.

Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá a Merkur sestupuje, bude mít štěstí, ale jeho nejstarší syn zemře...

Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá a Saturn sestupuje, bude mít štěstí a jeho nepřítel zemře...

Pokud se dítě narodí, když Jupiter stoupá a Mars sestupuje, bude mít štěstí a porazí svého nepřítele.

Pokud se dítě narodí, když Venuše stoupá a Jupiter sestupuje, jeho žena bude silnější než on.

Pokud se dítě narodí, když Venuše stoupá a Saturn sestupuje, jeho nejstarší syn zemře.

Pokud se dítě narodí, když Venuše stoupá a Mars sestupuje, zajistí (porazí) svého nepřítele.

Z těchto starých pramenů, které jsou na rozdíl od řeckých překladů skutečnými originály, lze získat mnoho informací o vlivu heliakálních fází planet. Další skupinou jsou významy heliakálních východů stálic, ale tato problematika je mimo rámec tohoto článku. Vrátime se k hodnocení fází, které můžeme použít pro praktickou práci.

Víme například, že retrográdní pohyb planety je považován za zhoršení podmínek v chování planety. Z toho nám vychází jedno z kritérií optimální heliakální fáze pro jednotlivé planety. Jsou to ty, ve kterých jsou planety v přímém pohybu. Druhým kritériem je například jejich příslušnost k denním nebo nočním planetám. Z toho vyplývá, že nejvhodnější fáze jsou pro:

Jupiter, Saturn – **MF** až **MS**, nejlepší **MF**.

Mars – **ES** až **EL**, nejlepší **ES**.

Venuše, Merkur – **EF** až **ES**, nejlepší **EF**.

Ve všech uvedených fázích jsou planety v přímém pohybu, což je nejlepší varianta nebo stojí, to znamená sice menší sílu, ale stále dobré postavení. Nesmíme ovšem zapomenout, že každá fáze znamená změněné chování planety. Heliakální fáze Akronykalní vzestup (**AR**) je velmi konstruktivní a plná potenciálu pro tvůrčí schopnosti. Naopak Kosmické nastavení (**CS**) je pro planetu negativní. Protože obě fáze AR a CS představují opozici, nemohou nastat u vnitřních planet Merkura a Venuše.

Důležitým vodítkem k vlastnostem jednotlivých heliakálních fází je spojení s jejich symbolikou. Jako příklad si můžeme vzít Venuši. Existují tři archetypy Venuše. První z nich se týká Venuše, kterou vidíte brzy ráno jako ranní hvězdu. Toto je Venuše, jejímž archetypem je Inanna z Akadu nebo Athena Nike. V podstatě to je fáze Venuše, která není až tak o sexuální lásce, je to spíše o moudrosti, o tvořivosti. Inanna z Akadu radila králům. Venuši jako večerní hvězdu symbolizuje Inanna z Uruku. A to je archetyp Afrodity. Pak víme, že to je pozeňovaná Venuše, která přijde v životě trochu později. Člověk má úplně jiný přístup k životu, protože se jedná o opravdovou romantiku, která chybí u Inanny z Akadu. A samozřejmě pozdní pozeňování. Zajímavá je skutečnost, že Venuše zmizí, ale má různé způsoby zmizení a může být retrográdní neviditelná a to je, když je ve spodní části spojení mezi Sluncem a Zemí. Tomu odpovídá archetyp Inanny, která odchází do podsvětí za svou sestrou Ereškigal. Její příběh je příběh o partnerovi, který ji schází a kterého hledá. Takže víme, že tato fáze nám vypovídá o lidech, kteří mají problémy partnery. Důležité je, v jaké hranici se Venuše nachází.

Venuše je v babylonské astrologii velmi důležitá. Její místo je hned po Slunci a Luně. Za prvé proto, že je velmi silná, má nejvyšší svítivost (magnitudu) z planet. Za druhé má ze všech planet nejpravidelnější cyklus, trvá osm let bez dvou dnů. Stručně lze vlastnosti Venuše v moderním pojetí charakterizovat takto:

Východní Venuše - jitřenka - militantní, fascinující, aktivní.

Západní Venuše - večernice - klidná, pacifistka, etická.

Pokud si její pohyb rozložíme na jednotlivé fáze, kdy je retrográdní a kdy je přímý, dostaneme se prakticky ke čtyřem fázím.

První fáze - ranní Venuše, retrográdní, stoupající před sluncem. Nestabilní a nejistá se svými pocity. Aktivní emoční energie, která směřuje spíše dovnitř než směrem ven. Lásky a sympatie jsou intenzivně prožívány vnitřně a nemají vnější vzhled. Nebo na vnější úrovni se objevují jako plachost, šikana, agresivita. Tendence k nevhodným vztahům. Zažívá bolestivá zklamání z neopětované lásky. Dramatické lásky. Rozvíjí závislosti. Systém nestálých hodnot a častá změna priorit. Přílišné hledání lásky a pozornosti. Bolestný pocit, že není milovaná a dostatečně žádaná. Nesnesitelná. Lpí na svém partnerovi. Vytváří scény žárlivosti.

Druhá fáze - ranní Venuše, přímá, stoupající před Sluncem. Zamilovaná – silné, jasné a podmanivé emoce, jasně si uvědomuje své touhy a podněty, před událostmi, nemá žádnou trpělivost, má vysoké očekávání, ale je také rychle zklamána. Není problém s ukončením odkazů. Rebel. Neklid.

Třetí fáze - večerní Venuše, přímá za Sluncem. Přiměřená, přetrvávající, věrná a opatrná. Emocionálně uvolněná, dobře vyvážená a bezpečná. Trpělivá - dovolí času, aby láska rostla a rozkvetla, nespěchá. Neurčuje podmínky a požadavky. Nepředchází události, ale sleduje je. Zanechává činnost ostatním a neposkytuje první nabídku. Váže se dlouze a trvalé, není třeba nových emocí a dobrodružství. Potřeba loajality, bezpečnosti a ochrany. Soucitná, lidská. Stabilní systém hodnot a konstantní priority. Nepřebírá žádné finanční rizika.

Čtvrtá fáze - večerní Venuše, retrográdní, západ Slunce. Emocionálně nestabilní, nejistá sama o sobě. Pasivní. Úzkostná, sentimentální, dráždivá, přecitlivělá. Těžká schopnost přizpůsobit se lidem a okolnostem a reagovat správným způsobem. Emocionálně izolované dětství.

Miluje dlouze a nepřetržitě. Má velkou oddanost a obětavost. První lásky zanechají stopu na celý život. Nešťastná láska v raném věku. Cítí se zrazena, podvedena. Nepořádná, citlivá, zraněná. Emocionální život plyne pomalu, neuspokojivé, podvědomé vlivy mohou interferovat s rozvojem vztahu. Těžké karmické vztahy. Nachází štěstí a klid v lásce v pozdějším věku. Skrývá svou důstojnost a kompetenci. Možnost proměny prostřednictvím umění. Žije ve vzpomínkách. Po oddělení se těžko zotavuje.

Jupiter se tedy cítí nejlépe ve fázi MF. Stacionární fáze MS a ES nejsou špatné, ale velmi záleží na tom, v jaké hranici se Jupiter nalézá. Nejvhodnější variantou je samozřejmě hranice Jupitera nebo Venuše. Hranice škůdců představuje problém. To ostatně platí i pro stacionární fáze ostatních planet. Ve fázi AR je ambiciózní, je to postavení srovnatelné s fází MF. Fáze CS znamená obtížné postavení, obtížné období. Jelikož je Jupiter hlavním signifikátorem dětí u žen se to projevuje například postižením dětí, často mají velmi nemocné děti. Obdobně Saturn v CS přináší těžké, hrozné nemoci, problémy u otce. Mars ve fázi AR se vyznačuje čestností v jeho hrách, ale ve fázi CS jde o události opravdu dramatické. Je zajímavé, že Mars byl považován za většího škůdce než Saturn, protože byl ten, který zabíjel. Saturnu byla často přidělována role moudrého, přísného učitele. Charakter Merkura je spojován s charakterem planety, se kterou je ve spojení.

U Luny je situace složitější.

NC - (New Crescent), Nový půlměsíc, je kladný den.

FQ - (First Quarter), První čtvrt'. Den prvního čtvrtě je kritický den. Vzhledem k tomu, že v tento den se měsíční vlivy mění turbulentně, důležitá rozhodnutí mohou mít odlišné výsledky, než se očekávalo, a mohou se přeměnit v několika hodinách. Dobrý den pro meditaci a modlitbu a pro duchovní pokrok.

AR - (Acronycal Rise), Akronykalní vzestup. Tento den vrcholí síly Měsíce. Tento den není kritický den.

CS - (Cosmic Setting), Kosmické nastavení. Je to kritický den.

LQ - (Last Quarter), Poslední čtvrt'. Je to kritický den.

LC - (Last Crescent), Poslední půlměsíc.

Při posouzení vlivu Lunární fáze na nativitu je potřeba řešit dvě otázky:

- 1) Kolik dnů měl předešlý měsíc?
- 2) Ve který den se Slunce a Luna vidí navzájem.

Ad1) Lunární měsíc měl 29 nebo 30dní.

Pro babylonského astrologa nebo kněze bylo velmi důležité vědět, jak dlouhý byl předchozí měsíc, protože první den nového měsíce byl považován za začátek nového cyklu. Dokonalý měsíc měl 30 dní. Byl to "Plný měsíc". To bylo dobré znamení. Jestliže předchozí měsíc měl pouze 29 dní, potom první den nového měsíce a tím začátek nového životního cyklu byl viděn jako poslední 30 den měsíce. Takový měsíc byl "Prázdný". Tato varianta byla špatná. Luna nedokončila svůj cyklus. Znamenalo to neharmonický průběh života v dalším měsíci. Ve starých záznamech lze najít:

Jestliže je Luna vidět ve 30den – zničení země Akkad.

Jestliže Luna je vidět 1 den – dobrý osud pro zemi Akkad.

Ad2) Den, kdy se Slunce a Luna vzájemně vidí je zvláštní den. Je to opozice mezi Sluncem a Lunou. Problém spočívá v tom, že opozice obsahuje dvě lunární fáze AR a CS. Tento den může nastat mezi 12 až 17 (včetně obou) dnem měsíce. Perfektní variantou je 14 den. Normální je, že AR nastává před CS. Fáze AR je konstruktivní a plná tvůrčích schopností. Pokud však proběhne fáze CS před AR pak člověk, který se v této fázi narodí má většinou špatnou, destruktivní povahu, bývá hodně sobecký, je příliš emocionální, bláznivý.

U Luny je také důležité, v jakém horoskopu se nachází. Obecně v denním horoskopu je dobrá Luna rostoucí, v nočním ubývající. Pokud je to naopak, dochází často k tomu, že potenciál, který daný horoskop ukazuje, se naplní pouze z části. Produktivnější je Luna, která je rychlejší (více než 12,5° za den).

Obecně lze říci, že čím více planet je v heliakální fázi, tím jde o výraznější osobnost.

Neviditelné planety.

Zmizení hvězdy nebo planety ve slunečních paprscích bylo považováno za jejich smrt. V této době neviditelnosti, je slabá a její účinky nejsou normální. Prakticky každá neviditelná planeta v horoskopu je problémem nebo nějakým způsobem narušení jeho vlivu. Jak se přesně projeví neviditelná planeta, závisí na tom, zda je horoskop denní nebo noční, muže nebo ženy, a ve kterém domě, znamení a hranici je planeta.

Praktický vliv neviditelných planet.

Údaje o vlivu a působení neviditelných planet jsou v dílech helénských i pozdějších autorů jen sporadické. Pro přehled uvádím výsledky pozorování Rumena Koleva (5), jsou rozděleny na dvě skupiny. První zaznamenává odkazy starých autorů, druhá výsledky z praxe Rumena Koleva.

Neviditelný Saturn.

Podle starších: nedostatek otce, poškození starších osob, skryté nemoci, které se těžko léčí, nemoci kostí.

Podle poznatků Koleva: neviditelný Saturn souvisí s nedostatkem otcovského archetypu a otce z jednoho či jiného důvodu. Často dává příliš mnoho podezření, podezíravost, úzkost. V extrémně špatné poloze dává osamělost a škarohlídství lidí (mizantropie, ty, kteří nemají rádi a nejsou milováni).

Neviditelný Jupiter.

Podle starších: zbavení dědictví, nedostatek etiky nebo nespravedlivé obvinění, soudní spory a problémy se soudy a (církevní) autoritou, kacíři. Dna.

Podle poznatků Koleva: Jupiter v takovém stavu může způsobit bezdětnost nebo problémy s dětmi. Často to znamená velkou snahu o blahobyť, stejně jako marnost a podvod.

Neviditelný Mars.

Podle starších (zejména v denním horoskopu): slabost, nebezpečí, hanobení, škodlivé urážky.

Podle poznatků Koleva: neviditelný Mars dává neobvykle silný, nejčastěji v nočním horoskopu nebo abnormálně slabý sexuální apetit v denním horoskopu. Pokud se nachází ve "zvrácených" místech zvěrokruhu, takových jako v rozích Kozoroha, v čele Štíra, v rozích Býka nebo v zadní části Berana, může vést k velmi neobvyklým sexuálním praktikám. To může často způsobit anémii.

U horoskopů žen se často vyskytuje nedostatek přítele nebo manžela, nebo jsou daleko od narozeného - cestují nebo žijí v jiném městě. U muže může znamenat boj s bratrem.

Neviditelná Venuše.

Podle starších: zrada těch blízkých, potíže se ženami nebo ve vztahu k ženám, žádné štěstí v lásce.

Je-li to kombinováno s aspektem Saturna pak neplodnost a asociálnost, lidé bez důvěrných vztahů a přátelství. U horoskopů žen onemocnění (gynekologické a reprodukční orgány).

Podle poznatků Koleva: V horoskopu muže: přílišná náklonnost k ženám a velké problémy s nimi. Během dne často vede k nedostatku peněz a nedostatečné výdělečnému zaměstnání.

U ženy se to stává láskou k penězům - zvláště pokud je v hranici Jupitera nebo Venuše. V hranici Saturna představuje obzvláště velké problémy v lásce. Pokud je Mars neviditelný společně s Venuší, je to také známka těžkého, zpomaleného pohlavního styku v kombinaci s avaricí (vášeň pro držení, chamtivost) a může dokonce vést k použití opačného pohlaví pro materiální prospěch.

Neviditelný Merkur.

Podle starších: zradu, neetičnost přátel, zlost, intriky a krádeže, zejména služebníků a otroků, žaludeční onemocnění, spory.

Neviditelná Luna.

Podle starších: smůla, nečinnost, nedostatek rodiny. U žen: gynekologické problémy, zvláště cyklů. Vodnatelnost.

Podle poznatků Koleva neviditelná Luna je často spojena s polycystitýdou vaječníků a bezdětností, nedostatkem rodiny a někdy i s matkou tyranem.

Otázka analýzy neviditelné Luny je velmi důležitá. Je spojena s nejvýznamnějším cyklem v mezopotamské astrologii. Vzhled prvního srpku Luny znamenal začátek měsíce. Nová Luna (Nov) není přesná konjunkce Slunce s Lunou, ale fáze Luny, kdy se poprvé objeví její srpek na obloze po její neviditelnosti. Luna bývá neviditelná kolem 3 dnů. Nesprávná koncepce moderní astrologie spočívá v tom, že Nov je poslední den neviditelnosti Luny. Protože každý den pohybu Luny má zvláštní význam a to zejména při její neviditelnosti, může tato chyba znamenat špatný výklad, doslova špatnou předpověď. Každý ze tří dnů neviditelnosti Luny měl odlišný význam.

První den neviditelnosti Luny nastává, když usiluje o dokonalé spojení se Sluncem. Tato fáze v horoskopu není příznivá. Často naznačuje problémy s matkou, může to být také důvodem, proč matka chybí. Velmi často narozený vůbec nevytváří rodinu a nemá děti. Tato fáze, na druhou stranu, přináší moudrost, silnou intuici a přitažlivost k tajným vědám a okultismu. V druhém dnu neviditelnosti Luny nastane její spojení se Sluncem. Tato fáze je obzvláště závažná a často způsobuje vážné karmické lekce, jako je chybějící matka, manželství, děti, nebo ranou ztrátu matky, špatné zdraví a jiné problémy, podle toho, kde se Luna ve

zvěrokruhu v té době nachází. Znovu, narozený v této fázi Luny bude mít vrozenou moudrost a zájem o mystiku.

Ve třetí den neviditelnosti, nebo v den, který moderní astrologové mylně nazývají Nov, je Luna osvobozena od spojení se Sluncem a ubírá se k pravému Novu. Tato fáze je příznivější než předchozí dvě, ale často sebou nese riziko předčasné ztráty matky nebo emocionální absence matky, těžké emocionální pouto s matkou, nedostatek manželství, dětí atd.

Co přesně konkrétní lunární fáze bude znamenat pro horoskop, získáme z analýzy postavení Luny v natálním horoskopu.

Poznámka: Vzhledem k tomu, že doba neviditelnosti Luny není vždy přesné tři dny, je dělení určeno vznikem přesného spojení Luny se Sluncem. Vliv této fáze je nejhorší. Z mého pozorování vyplývá, že pokud Luna je ve středu Slunce (cazimi) je chráněná a negativní vlivy jsou potlačeny. To se ostatně týká všech neviditelných planet. Nemám ověřeno, zda tímto způsobem fungují i jiné hodnoty planet. Ale například Porphyrius a Rhethorius uvádějí, že hodnota vládce, oslavení a hranice zabraňují spálení planety. Astrologové říkají, že planeta je v těchto případech skrytá ve svém “vozu“ (chariot) a tím je chráněná před slunečními paprsky.